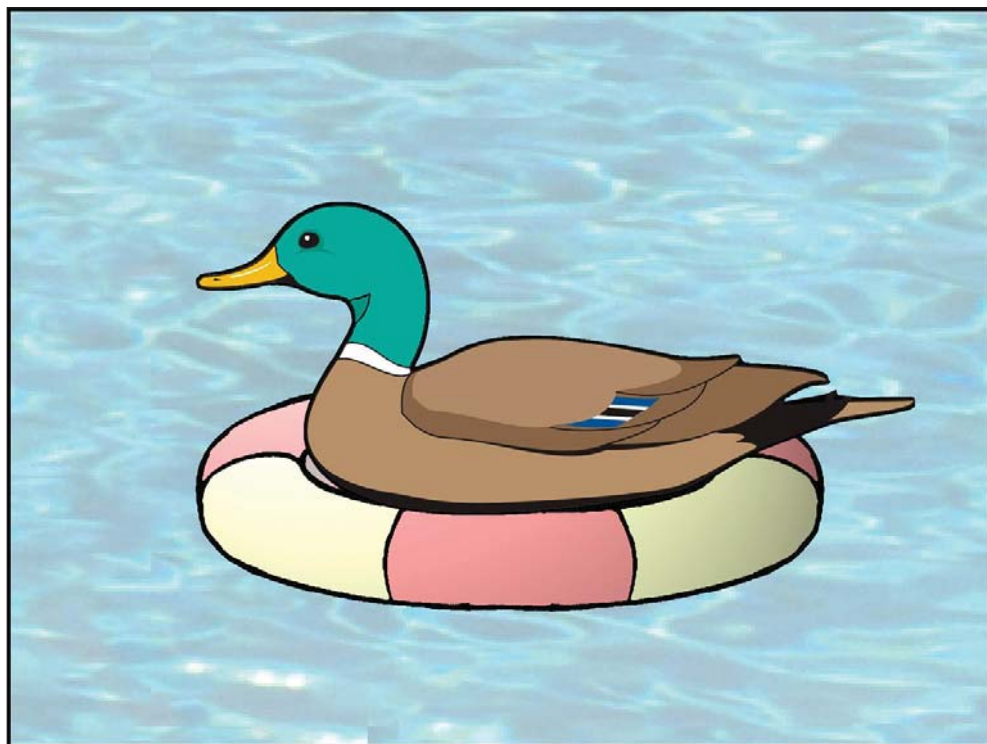

Revistă independentă a epigramei românești de pretutindenii

Director: Viorel MARTIN

Redactor-șef: Nicolae BUNDURI

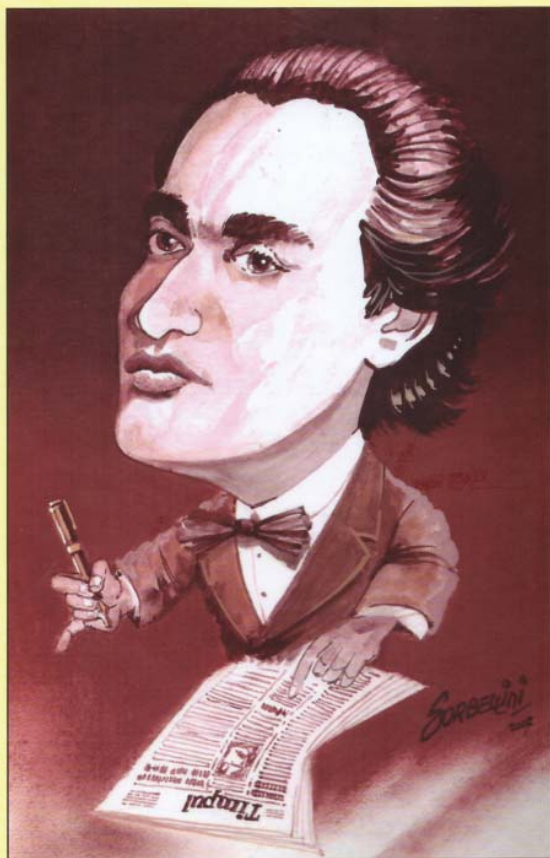
desen de Nicolae Ioniță

Mihai Eminescu, simbolul central al românismului,
în viziunea artiștilor plastici din lumea largă

Eminescu, ziaristul

Un proiect
cultural de
Nicolae Ioniță

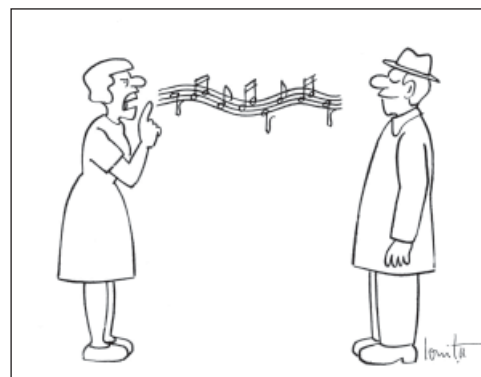
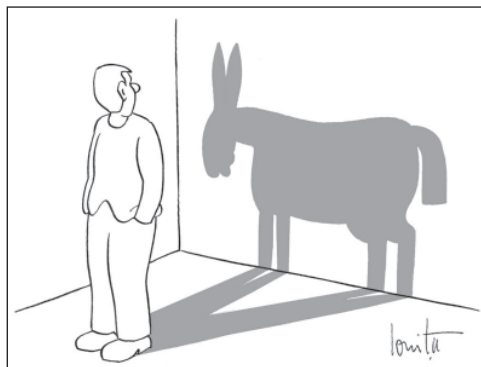
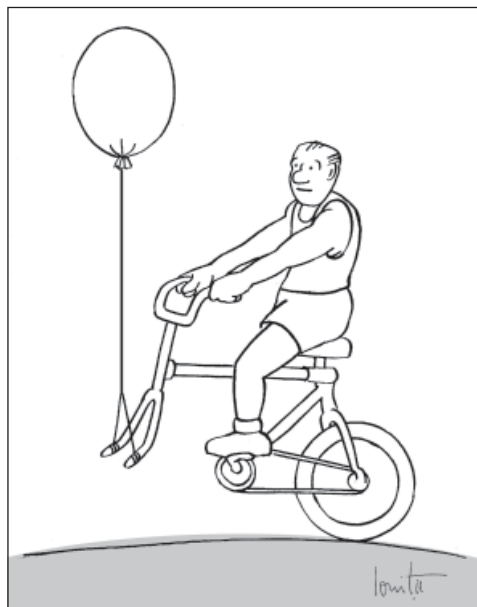
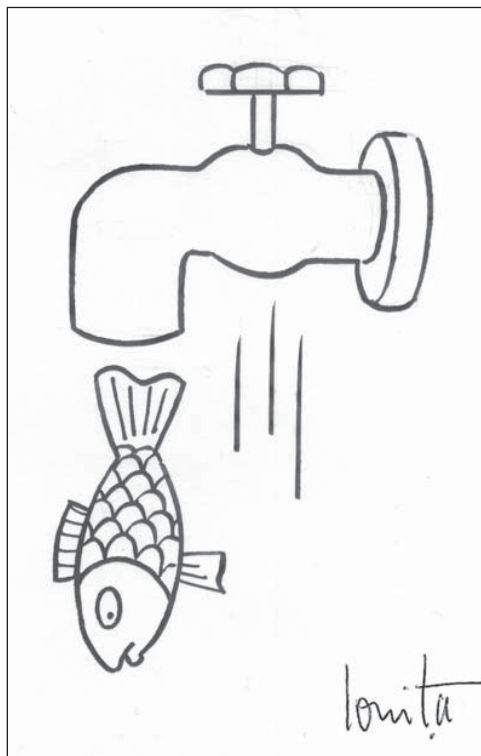
Cu participarea a
94 de artiști ilustratori
din 93 de țări

Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România a premiat cele mai bune lucrări apărute ori difuzate în cursul anului 2016, prilej de cultivare și confirmare a valorilor jurnalismului românesc.

Unul din premii a ajuns la graficianul revistei *Lumea epigramei*, autor al ilustrațiilor din acest număr. Este vorba despre premiul atribuit lui Nicolae Ioniță, la secțiunea “Grafică publicistică” pentru volumul „Eminescu, ziaristul”.

Mai multe la <http://uzp.org.ro/au-fost-decernate-premiile-uzpr/>

desene de Nicolae Ioniță

POȘTA REDACȚIEI

Viorel Martin

Iubiți cititori, dragi epigamiști,

Bine v-am regăsit!

Lumea epigramei merge înainte, chiar trecând peste greutăți legate de probleme financiare. Epigrama trece peste toate necazurile, ne descrețește frunțile și ne face viața mai frumoasă. Întrucât din motive de sănătate am amânat apariția acestui număr al revistei și ne-a apucat vara, am dat pentru concursuri teme legate de mare. Mulțumesc celor care au trimis epigrame pentru concursurile revistei. Mulțumesc și Redactorului Șef al revistei, talentatului epigramist brașovean Nicolae Bunduri, care a făcut eforturi mari culegând materiale pentru acest număr al revistei.

Lumea epigramei a stabilit premianții la concursurile revistei:

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”
Tema : „Vraja mării”

Premiul 1**Eșec**

Urmărind, un timp, pe plajă,
 O bronzată cum e smoala,
 I-am șoptit: ”sunt prins de vrajă”,
 Dar mi-a spus să las vrăjeala.

Petru-Ioan Gârda

Premiul 2**Cu soția la mare**

Vă relatez - ca întâmplare -
 Un fapt ce nu-i deloc bizar:
 Am fost mereu vrăjit de mare,
 Nevastă-mea...de salvamar!

Ion Ruse

Premiul 3**Politician, la mare**

Pe faleză, la agapă,
 Zise dânsul înspre ziuă:
 Doamne, cât amar de apă,
 Bună de „bătut în puiă”!

Vasile Larco

Mențiune 1**Turiști în extaz**

Observi adesea, pe vapoare,
 Turiști privind în largul zării
 Sau doborâți de vraja mării,
 Sau doborâți de rău de mare!

Laurențiu Ghiță

Mențiune 2**Echilibru**

Dând curs de-acum puțin visării,
 Le-ascult povestea cu-ncântare:
 El a vrăjit-o-n largul mării,
 Ea l-a vrăjit că fost-a mare.

Florina Dinescu

Coaliție, pe litoral

Azi, în Parlamentul țării
 Fac partidele tocmeală:
 Se-ntrunesc la vraja mării,
 Pentru marea lor vrăjeală!

Liviu Manolache

În doi

Tolăniți stăm pe o plajă,
Amândoi răpuși de vrajă;
„Vraja mării“ o dispune,
„Vraja“ mea, capac îi pune.

*I.I.Bencei***Craiul, la mare**

Cu pescăruși , val înspumat ,
Mereu e marea ... vrajă ;
Cu ochi de șoim a observat
Că vraja stă pe plajă !

*Viorica Găinariu***Făt Frumos pe litoral**

L-a ars din prima zi Preasfântul Soare,
Și-l ustură în permanență rana;
L-a ars hotelierul la cazare,
Dar cel mai mult - Ileana Cosânzeana.

*Dan Norea***Vraja mării**

Neîncetat, a mării vrajă,
Plutește tainic peste plajă,
Când ai atâtea fete-n jur,
Înfolite . . . cu un șnur.

*Liviu Gogu***Dezamăgirea poetului**

Plaja plină de imbolduri
E al prozei univers:
Vezi pe ea atâtea șolduri
Dar niciun picior de vers.

*Ion Diviza***Vraja mării**

Cum nu sunt ispitit de plajă
Și nici de valul cel cu spume,
Când sunt atras de-a mării vrajă
Merg la localul cu-acest nume.

*Corneliu Zeana***Pe plajă**

Ce căldură! Azi, pe plajă,
Dispărut-au ca prin vrajă
Sutienele rebele!..
(Plus vreo zece portofele.)

*Viorel Vrânceanu***Puteri oculte**

E drept că vraja mării nu-i poveste!
(Ca prin minune flota nu mai este.)
Vrăjiți au fost și procurorii-n turmă:
Nici până astăzi nu i-au dat de urmă!

*Valeria Moroșan***Dilemă**

Pentru soață-ar fi minune,
S-o mai duc la mare vara,
Și-aș risca de i-aș propune;
Dacă află secretara?

*Ion Cuzuioc***De 1 Mai la mare**

M-a sedus a mării vrajă,
Dar cum vremea are toane,
Am deschis un chioșc pe plajă...
De închiriat paltoane

*Viorel Martin***Vraja mării**

Unduindu-și solzii de balaur,
Marea te vrăjește și te minte
Căci transformă Mazărea în aur...
Și un marinar în președinte !

David Valentin

**Concursul „Nicolae Ghițescu”
Tema : „Pirații vechi și noi”**

Premiul 1

Pirații de ieri, către cei de azi

Să nu lăsați în urmă treaba,
Dinamici fiți, căci e păcat,
Taman acum să stați degeaba
Când sunt atâtea de furat!

Vasile Larco

Premiul 2

Tipuri de proteze 2

Purtați de-al banilor îndemn
Pirații tactica și-o schimbă:
Cei vechi aveau picior de lemn,
Cei noi doar capete și limbă !

David Valentin

Premiul 3

Mica publicitate

Pirat cu pumnul amputat
Și-un ochi în ceață, cum e roua,
Doresc cârlig puțin uzat,
Să îl procur la mâna-a doua!

Viorel Vrânceanu

Mențiune

Piraterie...politică

Pe nu știu care continent,
Erau pirați vestiți, pe mări;
Acum, în cele patru zări,
Toți au ajuns în parlament.

I.I.Bencei

La vremuri noi, metode noi

Pe vremuri, cu un vas plecând din port,
Îți asumai de unul singur riscul
S-apară un drapel cu cap de mort...
Azi când apare, se prezintă - FISCUL.

Dan Norea

La mare

Chemai pirații răi, mișei,
Plutind nervoși pe-a mării lacră,
Că tot mai bine e cu ei,
Decât, pe mal, cu mama soacră!

Janet Nică

Pirații noi

Au cășunat pe-această țară
Năvălitori și chiar pirați,
Trădări și lupte între frați,
Dar cei de azi nu se compară!

Corneliu Zeana

Specializare

Pirații s-au modernizat
Și nu mai sunt așa siniștrii
Că-n artă s-au școlarizat
Iar unii-au devenit miniștrii.

Ion Micuț

Piratare de functii

În mare, pâna ieri, piratii
Își aruncau, febril, defunctii ;
Azi, pe uscat vâslesc, ciudatii
Si se arunca doar în... functii !

Calotă Rodica

Piraterie

Pirații sunt prezenți pe mare,
Atacă nave, -s de temut;
Ce bine că n-avem vapoare,
Că-aleșii noștri, le-au vândut!

Liviu Kaiter

Începând cu acest număr al revistei lansăm și concursul STELIAN IONESCU, un mare epigramist brașovean, un mare prieten și un mare OM.

Concursul „Stelian Ionescu”

Tema : „Castele de nisip”

Locul 1

Citadela epigramaștilor brașoveni

Nea Stelică, drag la chip,
Cu mistria, pe o schelă,
Din „castele de nisip”
A durat o CITADELĂ.

Ionel Iacob Bencei

Locul 2

Construcții noi

Pe plaja largă, țânci cu lopățele
Înălță efemerele castele,
Iar între ele, tații, în brigăzi,
La fel de efemer...autostrăzi.

Laurențiu Ghiță

Locul 3

Ciudățeni

Mai poți vedea, în câte-un clip,
Arabi jucându-se pe plaje,
Făcând castele de nisip...
Cu două sute de etaje.

Petru-Ioan Gârda

Mențiune

Nemulțumitului i se dă darul

În șase luni și-a construit
Castel durabil, din granit,
Dar nu avea deloc răcoare,
Azi nu se poate plânge... Are.

Dan Norea

Năbădăi

Nici câinii astăzi nu-i mai latră
Căci părut-au pe-un “gip”,
Iar casa lor ce-a fost de piatră,
Morman ajunse de nisip...

Florina Dinescu Dinu

Pentru numărul următor propunem teme:

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”

Tema : „Poanta” – definiție

Pentru concursul „Nicolae Ghițescu”

Tema : „ Prostul” – definiție

Pentru concursul „Stelian Ionescu”

Tema : „Femeia” – definiție

Vă rugăm să ne trimiteți materiale numai pe e-mail, la adresa

viorel.martin@gmail.com

Pentru „Lumea Epigramei” Nr 17, vă rog să trimiteți lucrările (epigrame, poezii umoristice și caricaturi) la aceeași adresă de e-mail, în decurs de o lună de la data primirii revistei. Materialele trebuie să fi e tastate cu diacritice, aliniate în partea din stânga paginii (pe o singură coloană, fără alinieri cu *tab* sau cu *blanc*), pentru a ne fi mai ușor să facem tehnoredactarea.. Totuși, pentru că nu vrem să excludem pe nimeni din „Lumea epigramei”, ca o excepție, primim și materiale prin poștă, dar le vom publica numai pe cele foarte bune. Prima condiție pentru a fi publicați în revistă este să trimiteți creațiile. Nu se fac selecții din volumele de autor, pentru a le publica în revistă. Publicăm numai ceea ce ni se trimite de către autori pe mail, special pentru numărul respectiv al revistei. A doua condiție este calitatea bună a lucrărilor. Vă așteptăm! Vă doresc lectură plăcută și numai bine!

Viorel Martin

Editorial

PULSUL EPIGRAMEI

de Nicolae BUNDURI (N.Bun)

Spre deosebire de alte domenii cum ar fi cinematografia sau teatrul, în care producția și audiența au scăzut considerabil după '89, epigrama a suferit o explozie, nu numai prin faptul că a crescut numărul centrelor de cultură care organizează festivaluri ci și datorită internetului care favorizează socializarea, colaborarea, duelul și schimbul de păreri în direct între mânuitorii de condei. Am spus că epigrama a suferit o explozie și nu am folosit din greșeală acest termen, deoarece, în pofida calității, a crescut enorm cantitatea de catrene și numărul unor falși autori, care nu numai că nu dau semne de creștere valorică, dar nici nu acceptă sfaturile unor veterani în domeniu. Dar judecând la rece, fiecare face și scrie ce vrea atâta timp cât nu deranjează pe nimeni. Spuneam de avantajul internetului în toate domeniile printre care și fenomenul epigramă. O bună perioadă de timp după dispariția marelui Mircea Trifu s-a produs o sincopă în lumea epigramei, perioadă în care au fost promovați doi-trei epigramiști de valoare și s-au urcat la ceruri zeci de nume grele din domeniu. Tot cu foarte mici excepții, nu s-a reușit promovarea și implicarea tineretului în domeniu dar nici eforturi mari nu s-au făcut în această direcție. Ba mai mult, unii confrăți cu state vechi în epigramă și cu valoare unanim recunoscută, deși sunt încă în viață și au același potențial ca și acum 30 de ani, stau pe tușă din motive obiective sau subiective. Nu vreau să le iau apărarea deoarece pot avea și ei partea lor de vină dar și alți factori au favorizat marginalizarea acestora. Și aici mi-aș permite să dau câteva nume chiar cu riscul de a primi reproșuri. Dacă pe Mihai Moleșag (din Tulcea) îl dezavantajează distanța și balta pe care trebuie s-o traverseze înotând sau cu vaporul, dacă Nic Petrescu, unul dintre cei mai vechi epigramiști în viață, a intrat în polemici cu unele personalități și nici nu lasă de la el și nici nu duce lupta mai departe, cu cărțile pe față, ci stă în conul său de umbră, la alt mare epigramist, Vasile Til Blidaru, situația este cu totul alta. Acesta a fost DETERMINAT să abandoneze jocul și gurile rele spun că chiar de unii concitadini. Păcat. Dar cum spuneam, să revin la faptele pozitive care nu pot decât să ne bucure. Datorită internetului a luat ființă un site numit AGONIA în care a fost de fapt marea explozie în epigramă. Începând de prin anul 2005, vreo 8 ani a fiert site-ul de epigramiști. Cum era și normal, nu toate florile au dat rod, unii s-au retras înțelegând că epigrama este un teren minat pentru ei, unii au fost îndemnați să renunțe, unii s-au dus la ceruri, fapt regretabil dar și mulți, foarte mulți au urcat vertiginos

pe treptele epigramei. Nu voi da nume deoarece aş risca să omit şi asta ar fi regretabil. Dar toată lumea îi ştie, toţi “noii veniţi” au acum zeci de diplome şi premii. Privind organizarea festivalurilor, se pare că este mai la îndemâna oraşelor mai mici cum ar fi Vişeu, Vama, Gura Humorului, Voluntari, Mizil, Feteşti, Urziceni etc. decât a unor oraşe cu pretenţii cum ar fi Bucureşti, Braşov, Ploieşti etc. Şi asta din două motive. În oraşele mai mici relaţiile unor directori de şcoli sau centre de cultură, cu edilii oraşului sunt mai accesibile şi al doilea, însuşi primarul este implicat şi atras de epigramă. Ar mai fi câteva aspecte pe care încerc să le rezum apoi închei. Privind temele emise pentru concursurile din festival, consider că ar trebui alese de aşa manieră încât să nu fie nici ermetice sau cu un domeniu foarte restrâns de diversitate dar nici banale sau atât de comune încât jumătate din concurenţi să pice pe aceeaşi poantă. Au fost şi mai sunt cazuri de teme aberante. Tot în ceea ce priveşte tema, este bine de ales ceva ce poate deveni peren şi va fi de actualitate şi peste ani şi ani, evitându-se teme bazate pe unele evenimente pasagere care peste ani devin caduce. Privind numărul de catrene la o temă, consider că cel mai potrivit ar fi 4-5 catrene şi nicidecum 10 cum cer unii. La aceeaşi temă, şi mai ales dacă este ermetică, e aproape imposibil să realizezi 10 epigrame valoroase. În unele centre se pretind epigrame pe rime date ceea ce iar face să apară o grămadă de similitudini. Concursul pe rime date este gustat în cadrul unei şedinţe de cenaclu sau chiar la cina de adio de la festival, în care se lucrează contracronometru şi se dau premii simbolice (cu dop). Privind jurizarea şi componenţa juriilor, e un capitol mult mai vast dar mă voi rezuma la câteva cuvinte. În primul rând consider că juriul trebuie să fie compus strict din epigramişti consacraţi şi nicidecum să fie introdusă şi câte o personalitate locală care nu ştie nimic despre epigramă dar trebuie băgată în seamă deoarece a semnat să intre nişte bani în contul festivalului. Pentru astfel de domni se pot face nişte diplome de excelenă. În unele centre, cel care anul trecut a luat premiul întâi anul acesta este desemnat ca jurat. Foarte bine dar, s-a întâmplat, cu vreo 2 sau 3 ani în urmă, ca acel cineva care e în juriu în această situaţie, să nu fie pe placul unei personalităţi, care personalitate a propus să se creeze un juriu naţional unic, dirijat de sus. Fireşte că organizatorii din ţară (cu foarte mici excepţii) au respins această propunere având argumente serioase cum ar fi: Eu alerg să fac rost de sponsori, eu dau bani din buzunarul meu, alerg după aprobări de săli de spectacol, locuri de cazare, masă, protocoale etc. ca să vină un tovarăş de la centru să-mi impună premiaţii. Evident că asta nu a fost pe placul unora. Cam atât... deocamdată.

Medalioane

Titi Tudorache

Echidistanță

Privind, cu demnitate peste ani,
Am învățat că-n viață, nu e bine
Să ai în jurul tău prea mulți dușmani,
Dar nici să fii prieten cu oricine!

Contabilitate

Pe măsură ce trec anii,
Cu tristețe strâng indicii,
Că nu mă urăsc dușmanii,
Cât mă pizmuiesc amicii!

Cărturărească

Au fost mereu catalogate,
Ca fapte de impolitețe,
Și criticile pe la spate
Și laudele din prefete.

Postelectorală (Proust-istă)

De-ar fi avut program electoral,
Și-un lider respectabil, cunoscut,
Azi nu pornea Partidul Liberal
În căutarea votului pierdut.

Capitulare

Din aceste vremuri hâde,
Vreau bagajul să mi-l strâng;
Nu mai am cu cine râde,
Nici la cine să mă plâng!

Virgil Petcu

Dilemă

Să merg la munte, n-am de gând;
La mare-aș vrea, dar nu știu când.
Că, după liberalizare,
Sunt predispus la " rău de mare " !

Mie însumi

Din anii adunați de-o viață,
O parte-aș vrea să-i vând la piață;
Opresc doar primii douăzeci,
Pe care să-i păstrez pe veci !

Credo

Cât voi mai fi pe-acest pământ,
Eu cred în Dumnezeu Cel Sfânt
Cu popii însă e mai greu.
Ei nu au niciun Dumnezeu !

Audiență la Primărie

Cu acte puse cap la cap,
Ca să obții o aprobare,
Te duci cu jalba în proțap,
Și... pleci cu coada-ntre picioare !

Florina Dinescu Dinu**Mister elucidat**

E-o șefă-n plină avansare
Ce nu gândește în esență,
Dar mulți bărbați au spus că are
O piesă-a ei de rezistență!

Recorduri sportive

Un nou record s-a stabilit
Și face cinste țării:
La noi cu mult s-a depășit
Și limita răbdării.

Am întâlnit români fericiți

Românii de invidiat,
Cu traiul bun asigurat,
Sunt doar acei din pușcărie
Și cei ce-ar trebui să fie.

Ireparabile fugit

Prin presa zilnică a apărut
Că mulți bătrâni vâjnoși au dispărut
Cu fete faine. Cred că au plecat
“În căutarea... capului pierdut”!

Istoria

Chiar Herodot, al ei părinte,
Iubind-o tare și cu foc,
N-a educat-o mai deloc
Și de atunci ea tot ne minte.

Cătălina Orșivski**Prima greșeală**

Când izgonit din Rai a fost Adam,
Pe Eva să o ia avu ideea,
Dar, minte de avea, măcar un dram,
Lua doar Raiul și lăsa femeia!

Cocoșul

El cântă zi de zi în zori
Și-nconjurat de admirații,
Mai sare gardul uneori,
La fel cum fac mai toți bărbații.

Lamentare

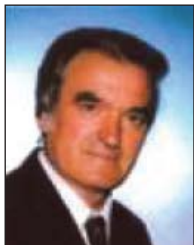
Cum sufletul femeii este
Deschisă carte, pot să zic:
Eu o citesc, dar prind de veste
Că nu-nțeleg din ea nimic!

Rugă

Mă rog demult, înflăcărat:
Tu, Doamne, moartea mi-o amână,
Că vreau să-mi văd neapărat
Copiii cu nepoți de mână.

Confesiune

M-am însurat cu Ana și mi-e greu,
Că pace n-am de-atuncea, așadar
Citesc legende și visez mereu
Ca și Manole, să mă fac zidar.

Vasile Larco**Neînțelegeri naționale**

E-o situație cumplită,
Dar nimeni nu vrea să asculte:
Moldova-n două-i împărțită,
Iar România în mai multe.

Neregulă

În al vieții tainic rost
Nu pricep anomalia
Că înmormântezi un prost
Dar nu poți stârpi prostia!

Unui parlamentar

Avere foarte greu adună,
Îți vine chiar să-i plângi de milă,
Căci el cu leafa de pe-o lună,
Abia că-și cumpără o vilă.

Extinderea corupției

La noi, în dulcea Românie,
Se-ntâmplă-adeșori minuni,
De a ajuns corupt să fie
Și detectorul de minciuni.

Pomul vieții

Spre vârful pomului te sui
Plin de speranțe și-amăgiri;
Dar ce păcat, spre vârful lui
Sunt crengile tot mai subțiri.

Ion Moraru**Femeia și moda retro**

La volan, cu mintea trează,
Mult mai tânără apare
Când femeia se rujează
În oglinzi...retrovizoare!

La casă nouă

Cureaua iar am început a strânge
În casa ce-am sfinșit-o cu aghiasmă
Si fac din nou economii „la sânge”
Ca să îmi cumpăr, în sfârșit, o...,plasmă”!

Epitaf unuia

Dânsul pus-a viața toată
Semenilor bețe-n roată...
Azi ar pune câte-un pic
Bețe-n roata de la...dric!

„Sortimente” de vin

Chelnerul menire are
Vin să toarne în pahare;
Delatorii, cu perdea,
Vin să toarne-n ...DNA!

Unuia

Că-i cu tupeu, fudul, anost,
Mai toată lumea-i de acord
Dar, pe deasupra, e și prost
Ca noaptea ... (de la Polul Nord)!

Janet Nică**Noul Președinte**

De are har, de n-are har,
E președintele ales;
E bine că vorbește rar,
Dar excelent că...tace des!

Mioritică

Azi, când lumea-i o morișcă,
Mi-am privit mai bine neamul
Și-am văzut că-n țară mișcă
Numai râul, numai ramul...

Opinie

Am spus ades, dar, uneori,
Chiar și amicii-au râs de mine:
De n-am avea conducători,
E clar că am trăi mai bine!

Vremuri

Eu am băut prin cârciumi crunt
Și-am constatat că, din păcate,
Nici turnătorii nu mai sunt,
Ca în trecut, de calitate!

Tatăl Ceresc

La suflet bun, cerescul Tată,
Ca să evite tragedia,
Otrava n-o dădu de-odată,
Ci dete-n schimb, căsătoria.

Maria Sturdza-Clopotaru**Autoapărare**

Sub gingășia-i ca o floare
Ar folosi cu dibăcie
Chiar acul de la pălărie...
În caz de-autoapărare!

La mare

Valuri efemere,
Vântul e hoinar;
El visează bere...
Ea un salvamar!

Pacientul în barocameră

I se-mbujorează tenul,
Tensiunea-i face fițe;
Nu-i de vină oxigenul...
Nimfele de doctorițe!

Politică 2017

În a leilor arenă
Se trag sforile eterne;
Cad guverne, vin guverne...
Doar hoția e perenă!

Învolburare

Printre valuri urlă marea,
Sufletul mi-e osândit;
Țipă de străpunge zarea...
Ca un pescăruș rănit!

Unui Don Juan răscopt

Mereu îi place să braveze:
Că face sală, face sport;
Dar, schimbătorul de viteze,
Îi e mereu... la punctul mort!

Ionuț Țucă**Alegeri anticipate**

Să știi – când mergi cu buletinul,
Pe el ștampila să o pui –
Că e anticipat scrutinul,
Cu tot cu rezultatul lui !

Gânduri de pace

M-aș împăca – o, slavă sortii ! –
Cu toți dușmanii mei în cor;
Și asta chiar pe patul morții.
Pe patul morții dumnealor...

Despre desființarea unor spitale

De-această foarte generoasă
Măsură-n vremuri chinuite,
Românii cred c-or să profite
Și-or să mai moară și pe-acasă.

Unor absolvenți de facultate

Îi vezi așa, cu mintea goală,
Și-ți spui, ca omul ce îndură,
Că mulți sunt anii lor de școală,
Dar nu și cei de-nvățătură...

Magnatul la închisoare

La Rahova, pe triste-alei,
Un boss își plimbă pașii grei,
În haine noi și-așa curate,
Ca sumele cândva spălate.

Confesiunile unui bătrân „lup de mare”

Ca marinar de spiță rară,
Atât de strașnic am iubit,
Că pensia alimentară
În zece porturi o trimit.

Dan Norea**Politețe la cimitir**

Socrul meu, un mucalit
Chiar și în a vieții toamnă,
Lângă groapă a rostit:
“După dumneavoastră, doamnă!”

Cititul și scrisul

Eu nu citesc, nu că nu știu,
Dar lenea e prea mare,
În schimb, de multe ori mai scriu,
Când stau la închisoare!

Un traseu ciudat

“Nu-nțeleg, să dai cu tunu,”
Un drumar se tot plângea:
“Cum, lucrând la DN1,
Am ajuns la DNA.”

Redactorii TV creează dependență

Ai pentru ei atâta stimă
Și-ți dau o groază de idei
Că-n ziua fără nicio crimă
Îți vine să-i omori pe ei.

Protestul pușcăriașilor

E grevă la noi la pârnaie
Și-avem doar o revendicare:
Ne trec transpirații suvoaie,
Degeaba-am intrat la răcoare?

Poezie umoristică

MASCAȚII

Pe vremea când domneau fanarioții,
Hoția tuturor era firească;
Discreți și rezervați, purtând o mască
Erau doar spărgătorii, lotrii, hoții.

Dorință de avere, diavolească,
Aveau și cei deștepți, dar și netoții;
Mulți străbunici boieri, chiar și bigoții
Se ploconeau la liota turcească.

Hoția a-nceput demult să crească,
Au moștenit-o astăzi strănepoții,
Stă lăcomia-n suflet să se nască.

Parlamentari ce fac pe patrioții
Pe față fură totul, mafioții;
Azi sunt mascați doar cei ce îi demască.

Dan Norea

APA

Apa e esența vieții,
Este roua dimineții,
Iar acei ce-s azi în față,
Care mint de apa-ngheață,
Doar cu apă ne îmbată,
Traiul bun că se arată.
Nu voi bate apa-n puiă,
C-o fac dâșii pân' la ziuă.
Apă noi le dăm la moară,
Ei ne trag apoi pe sfoară.
Lor le lasă gura apă
Pentru-averi; cu bani se-adapă;
Pe noi grijile ne sapă,
N-avem după ce bea apă.
Și eu spun – nu-i prima oară:

Nația, ca să nu moară,
Cei de „sus” mereu o-nmoaie
Chiar în apa cea de ploaie,
Dar, în ultimă etapă,
Unii vor... intra la apă!

Cătălina Orșivski

ISTORIE FURATĂ

(sonet)

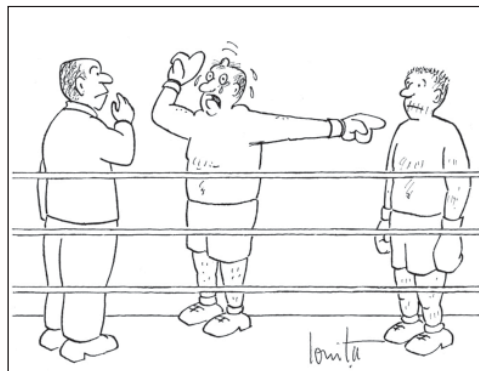
Eroii neamului sunt dați uitării,
Cu pumnii-n piept se bat contemporanii
Că pot să cumpere orice cu banii,
Trecând izbânzi pe listele negării.

Se poartă mai urât decât dușmanii,
Ignoră suferința remușcării,
Pun stăpânire pe trecutul țării
Și jug de taxe pe toți veteranii.

Trăiesc în lux, cu majordomi în casă,
Păduri de vile au pe-a țării hartă,
Vor și statui din bronz să li se toarne.

Ducând o viață veșnic amoroasă,
Cer permanent să li se cate-n coarne,
Că nu degeaba cu-atât fast le poartă!

VASILE LARCO

Proză umoristică

Din categoria: „DAR ÎNSĂ TOTUȘI”

În spatele unui bărbat de succes stă o femeie puternică. În spatele unui falit stă o femeie frumoasă //Urăsc plagiatul dar iubesc plagiatoarele.//Când se termină pauza intri iar în clasă, dar când începe andropauza nu mai intri nicăieri//Pentru un om prost, cel mai greu lucru este să spună : “Nu știi!”// Școala dăunează grav sănătății.//Parafrază:„Trebuie să fim deștepți ca să nu fim proști”//Cu timpul, prietenii se sting. Dușmăniile mocnesc...//Când nu ai încredere în tine, e rău. Când ai prea multă încredere în tine, e periculos //Contra incredibilului preț de numai 999,99 de lei vă voi spune cea mai mare minciună. Și asta nu e totul. Dacă sunați chiar acum, vă voi spune două cele mai mari minciuni în același preț.//Prostului dacă îi spui: *Minți!* ți se urcă în cap. Dacă îi spui: *Ai dreptate!* i se urcă la cap. Mai bine lasă-l în bezna lui//Adesea, zâmbetul unora doare mai tare decât o înjurătură// Nu este exclus ca în lumea cangurilor să se spună că cel mai hidos animal de pe pământ este... omul.//Ca să spui vorbe mari, trebuie să folosești cuvinte simple//Mai bine uită ce trebuie să faci mâine decât să uiți ce ai făcut ieri!//Scuzele repetate sunt, de fapt, niște greșeli repetate// Există ziua îmbrățișărilor, ziua drapelului, ziua imnului de stat, ziua tăietorilor de frunze la câini, ziua algocalminului, ziua papucilor de casă, ziua săpunului de rufe, ziua caprei de tăiat lemne etc. etc. Propun să se stabilească și ziua proștilor și a prostiei. Credeți că sunt mulți cei care ar trebui s-o sărbătorească?// Ochii trădează inteligența iar mâinile...vârsta.//Scriitorii talentați nu cred în viața de acum. Ceilalți speră în viața de apoi.// În penitenciare, când deținuții făceau miting împotriva amnistiei, se scanda sloganul: “Noi de-aicea nu plecăm, nu plecăm acasă ...//Oare cât de lată este fâșia de graniță între proști și deștepți?//Leul mănâncă un bivoli și pe leu îl mănâncă un purice.//În noaptea trecută atât de tare am sforăit, încât nu am putut să dorm...//Două state “înfrățite”: USA și România. În America totul este posibil. În România nimic nu este imposibil.//Nevastă-mea mereu cade pe gânduri. Pe gândurile mele.//Prostului când îi dă Dumnezeu noroc, nu știe ce să facă cu el.//Celor care fac aprecieri de valoare, nu pot să le dau dreptate deoarece și eu am puțină!// Culmea plagiatului: Să plagiezi cartea de telefon (N.Bun)

Din categoria “ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE”

De vreo 30 de anișori, scriu. Bine, rău, nu eu hotărâsc dar scriu. Uneori scriu degeaba alteori fără rost. Totuși, mi s-a întâmplat să mai iau și premii. De exemplu, dintr-un mare oraș riveran Tamisei, mă sună un bun confrate să mă anunțe că tocmai am premiul întâi la diferență mare de punctaj față de locul doi, premiu care consta într-o diplomă, o plachetă și un apartament cu trei camere cu vedere la valurile Tamisei. Spunându-i soției vestea cea mare, ca orice muiere nerăbdătoare, a și început să adune lucrurile de prin casă cu gândul să ne mutăm în țara lirei sterline. Apoi a dat un telefon unora care voiau să ne cumpere apartamentul tot cu trei camere dar la parter și cu vedere la groapa de gunoi, oamenii au venit urgent cu banii și rugămintea să eliberăm apartamentul în cel mult zece zile. După trei zile, însă, confratele de pe Tamisa m-a sunat iarăși, cu mii de scuze spunându-mi că de fapt locul întâi trebuie acordat unui mare șef în domeniu care împlinea 70 de ani și că eu voi primi o diplomă, o plachetă și un apartament cu două camere tot cu vedere la Tamisa dar într-o zonă ceva mai periferică. I-am spus soției vestea proastă dar a acceptat deoarece simțea nevoia de schimbare. Pe moment schimbare de locuință iar mai târziu...dar toate la vremea lor. Între timp am perfectat actele de vânzare cumpărare ale apartamentului nostru dar surpriză. Amicul m-a sunat din nou după alte trei zile, să-mi spună că locul doi trebuie acordat unui alt confrate care urma să organizeze și el în metropola sa un mare concurs după o săptămână și trebuia să-i dea o arvună așa că mie imi va oferi o diplomă, o plachetă și o garsonieră într-o zonă a Londrei în care ceața persistă 23 de ore pe zi. Am acceptat și asta că vorba aceea, nu compari Văscăuții din Deal cu Londra. Într-un final, cu banii primiți pe apartamentul din Văscăuți mi-am cumpărat bilet de avion spre marele arhipelag britanic. Ajuns acolo, am fost primit cu îmbrățișări dar la premiere am fost anunțat că de fapt garsoniera despre care vorbeam în final, a fost dată unui englez care ar fi scris mai bine ca mine și anume piesa „Romeo și Julieta” și ca atare eu am primit doar o diplomă de participare și o plachetă. Acum, când scriu aceste rânduri sunt singur pe lume deoarece soția m-a părăsit, schimbându-mă cu șeful ei cu care a trăit în cei 30 de ani în care eu m-am ocupat cu scrisul. Trebuie să ies deoarece închide clubul din care vă scriu și vreau să-mi prind locul caldută din canal. Nu e vorba de un canal de știri. Cine face ca mine... (N.Bun)

VIZITA

Azi am a face o vizită importantă, la o doamnă a poeziei, fanteziei, freneziei unei vieți pline de tumult. M-am frământat mult. Dacă merg în trening, o zice că vreau s-o iau... la fugă. Dacă iau pantaloni scurți, ies în relief rotunjimile unei dodoloațe burți. Dacă mă îmbrac la costum de „fecior” o zice că vreau să mă-nsor... Am și-un echipament de moș Crăciun, dar o crede că-s nebun! Oricum, tre’ să iau pe mine un țol, că doar n-oi merge-n fundul gol... Mi-am dat jos barba, mi-am smuls din nas „iarba”, am căutat ciorapi curați (juma de oră!), am făcut un duș (deși eu mă spăl doar în iulie, când e apă caldă) și... iată-mă, gata de drum. Drum pe care tre’ să opresc, să iau flori. Garoafe, că-s mai ieftine. Ea mi-a zis că-i plac florile de câmp, dar n-o să ies acum din oraș, să-mi iau câmpii, că mai ajung diseară la dumneaei și-atunci o să creadă c-am venit pentru altceva... Iar eu vreau doar o... cafea. A, să nu uit! Are și-o cățelușă. Să-i aduc un os? Dacă gazda inversează și-o crede că florile-s pentru animaluț? Mă rog, văd eu... Apă de gură nu folosesc, vodcă, nici atât, parfum nu prea obișnuiesc, mai tot timpul am fiert în suc propriu. M-am hotărât! Iau un pulover (ce cuvânt cu rezonanță!), un pulover cu anchior. Acum realizez că n-am folosit în scris acest cuvânt, „anchior”, niciodată. Malaezienii asociază această croială, în „V” la bărbați, cu... homosexualitatea. Feri, Doamne! Gata! Am uitat ceva? V-aș ruga să-mi comunicați, că mai am o oră la dispoziție și... ăla sunt!

Ananie GAGNIUC

CAFEAUA ASTA !

Uneori, cafea rimează cu... belea! Cafeaua devine obsesie, te are în posesie, ajungi chiar dependent. De cum te scoli, dimineața... ceșcuța și cafeluța! Iar de s-a terminat, cumva, din borcan sau pungă, urgent, omul să ajungă la primul chioșc, în pijamale, cu sandale sau în halat, cu părul vâlvoi, cu ochii cârpiți, fie vreme bună, rea „Vă rog, o cafea!” Pentru unii, cafeaua înseamnă, automat, fumat, dacă nu lăptic, un păhărel mic, una mică... ce din morți te ridică! Acest obicei este (de obicei) prilej de taclale, pus țara la cale, bârfă („ăla-i homo, aia-i târfă”) și tocat răul sau binele, cu vecinele... Adesea, ca să servești cafeluța, fuguța la cel mai apropiat bar,

bufet, cafenea sau „mat”, unde se găsesc și alți gealați ce bârfesc, cârcotesc, comentează și plesnesc stânga-dreapta, pe toți politicienii, parlamentarii, plus adus la cunoștință, cu elocință, ultimele evenimente și alte știri „iminent”. Mai mult, această eternă cafea e motiv de întâlnire, viitoare iubire, invitație pentru o posibilă relație, motiv de „agățare” și... tot ce s-o mai putea, cu formula „Ieșim la o cafea?” Pe vremuri (dar și acum) pungile de cafea deschideau drum spre rezolvări de situații, angajări, internări, intervenții, sub formă de „mici atenții”. O pungă de cafea și-un pachet de țigări... Așadar, cafeaua e beleaua de zi cu zi. O cafea! Fără de ea nu se poate, face rău la sănătate, o ia inima la trap, dar... nu-ți iese din cap! Închei această literară „statuie” făcută cafelei, mică, mare, dulce, amăruie, prin a recunoaște că, de la ea (nelipsita cafea!) am ajuns... căsătorit, doi copii, după j'de mii de-nghițituri... multe, multe aventuri. Și necazuri, potop! Dar, de azi... STOP!

Asta, până mâine, apoi... S-o credeți voi!

Ananie GAGNIUC

MI-AM IUBIT SOACRA!

Știi, pare un nonsens să alături cuvintele „iubire” de... „soacră”! Dar iată că se mai întâmplă și minuni de-astea, ce-i drept, rare, bizare. Să vă povestesc cum s-a întâmplat:

Când am fost la mama actualei mele soții (din părinți, doar mama ei trăia), să-i cer mâna, inițial viitoarea soacră a-nțelea că de mâna ei este vorba, nu a fiicei. I-am explicat că și de mâna ei vom avea nevoie, în timp. O curățenie, o piață, o mâncare, apare un copil etc. Mama soției (de, mamă!), avea teamă că n-o să fiu un soț model sau, mă rog, model depășit. Mi-a spus că soțul ei n-a bătut-o niciodată. I-am explicat că nici eu n-o s-o fac. Ce motive să am, să-mi bat soacra? Mi-a spus să n-ajung a o-nșela. Da' ce? Eu trăiesc cu ea, s-o-nșel? În sfârșit, a acceptat, a fost de acord cu mariajul. Așa că ne-am căsătorit și, când să ne așezăm liniștiți, la casa noastră, soacra a făcut un gest neașteptat: a dat ochii peste cap! Și... dusă a fost! S-a îmbolnăvit de deces. Ne-a lăsat casa, mașina, grădina, livada, un cont în bancă și alte mici economii, cât să putem trăi în lux și desfătare, cu salariu minim pe economie...

Cum să nu-ți iubești soacra, în atare condiții?

Ananie GAGNIUC

PROVINCIALU'

Dacă nu ești din București înseamnă că ești provincial. (Vai câtă logică pot să am!!!) Adică din provincie. Adică de la „periferie”. Adică ești fraier, fraiere ! Eu sunt ardelean getbeget (adică provincial, adică fraier). Am făcut o facultate, mi-am făcut o casă, am făcut un copil, am plantat un pom dar...degeaba. Sunt provincial. E mult prea târziu să scap de această stigmatizare, fiind destul de bătrân, chiar și în ipoteza că vând tot (mai puțin nevasta și copilul) vând casa, mașina ,vând și pomul din ogradă ca și Ilie Moromete să-l trimită pe Neculai la școală și mă mut în capitală. Presupunând că banii luați pe casa cu șapte camere din provincie mi-ar ajunge să-mi cumpăr o garsonieră în Ferentari, vecinii vor avea un aer de superioritate și chiar se vor simți lezați în orgoliul lor de capitaliști, de venirea unui provincial în frumusețe de bloc cu două sute de garsoniere și grup sanitar la capătul holului. (Era să zic la capătul tunelului, dar asta e altă poveste). Apoi ar trebui să încep să vorbesc mai „elevat”, să devin un „rafinat”, un capitalist, să nu fac „glume proaste, de provincial” și eventual să învăț „nițică” engleză ori franceză că doar sunt în „micul Paris”. Să nu mai merg la revelion ci la „reveion”. Să nu mai mănânc ciocolată ci „șocolată” că sunt la București nu în Merghindeal. La vecine să nu le mai spun Doamnă sau Domnișoară ci „Duduie” sau „Duduiță”. Duduița cred că-i o Duduie mai mică. Dar nu știu ce-i aia Duduie. La noi în provincie, „duduie” este indicativul prezent de la verbul „a dudui”, cu diferența de accent. Să nu mai spun „sunt mulți oameni pe stadion” ci „e mulți oameni pe stadion”. În week-end să merg pe litoral la plajă sau pe Valea Prahovei la schiat, cu condiția să fi mâncat toată săptămâna „decât” ciorbiță de cartofiori. În capitală la cartofi nu li se spune cartofi ci cartofiori dar nu spre a-i alinta pentru că, vezi Doamne, ar fi atât de gingașe aceste plante „tuberculoase” aduse de dincolo de „gârlă”, ci pentru a sugera faptul că i-ai cumpărat cu spirit de economie. Un kilogram sau chiar o jumătate, mai mici, așa, că „e mai ieftini” ăia „micii” și nu un sac de barabule cât capul, precum nesătutul de provincial. Să mă comport cu condescendență (termenul este interzis în provincie) cu copiii străzii care cântă „mamelor din lumea-ntreagă” fiindcă „e și ei, oameni”. La fel și cu câinii comunitari că „e și ei” niște suflete. Deci, să mă adresez cu „câini comunitari” și nu cu expresia provincială ...”câini vagabonzi” că „are” și ei demnitatea lor vorba unui mare cântăreț de muzică foarte ușoară care spune: „ Iubiți și câinii vagabonzi că e mai

buni și uneori mai lorzi!” Nu prea rimează dar e o „licență poetică” din care rezultă că bucureșteanul are suflet mare . Apoi, să fac opinie publică în autobuz când șoferul îl bate pe un călător și să spun hotărât:”Păi se poate așa ceva?” Expresia asta cu vădit scop educativ și corectiv privind etica, virgulă, capitalistă, trebuie folosită cât mai des. De câte ori ceva nu e bine, trebuie să spun retoric: ”dar se poate așa ceva...?” Să mă arunc în față când se ia un interviu pe stradă și să am opinie. Opinie publică adevărată nu bărfă provincială. De exemplu, dacă mă întreabă reporterul ce părere am despre încălzirea globală, să spun că numai guvernării „e de vină” și că pensiile „e mici”, dar „se poate așa ceva?” Să merg la biserică îmbrăcat cu pardesiul roz și cu pantofii verzi și să fac mătănii și să pup covoarele persiane ca strămoșii noștri de la Istanbul nu să stau „drepti” ca necioplitul de provincial din Ardeal și pe deasupra, îmbrăcat în negru. Și pe dedesupt în alb. Nu maică, cât mai colorat. Culorile vii „e mai estetice”. Dar provincialii „n-are” de unde să se inspire din punct de vedere modă că în provincie nu „e case de modă”. Dar ia stai! De ce să mă mut eu în Capitală și de ce nu s-ar muta Capitala la Merghindeal!? Măcar până trece criza. Să vadă și ei, bucureștenii, cum e să fii ...provincial. (N.Bun)

DICȚIONAR ARTISTIC

ACUARELIST = Pictor care folosește apa cu mult gust, deși nu-i cunoaște gustul.

AUTOPORETRET = Tablou ce reprezintă un pictor cu față de șofer.

BUST = Ipostază frustrantă în care o femeie cu sânii sculpturali nu ne arată picioarele.

COMEDIE = Tragedie la care râzi cu lacrimi.

CONCERT SIMFONIC = Ocazie cu care poți să dormi liniștit pentru că orchestra reușește să acopere vocea soției.

CRITIC LITERAR = Destin ciudat căruia i-a fost scris să-i fie scris.

DIRIJOR = Conducător ovaționat cu toate că stă cu spatele la popor.

FILM EROTIC = Radiografia pe care stomatologul i-a făcut-o Cicciolinei la dinții de jos.

IEPURAȘ PLAYBOY = Animăluț drăgălaș vânat mai ales pentru blănița sa.

LITERATURĂ DE ANTICIPAȚIE = Romanele unui scriitor care cere editorului plata înainte.

MUZĂ = Femeie care coboară din Parnas pentru a se urca în patul unui artist.

NUD = Pictură ce reprezintă o femeie sătulă cu burta goală.

OPERA DIN PARIS = Golirea conturilor unor cântăreți din Milano de către un hacker care opera din Paris.

PIANIST = Personajul din filmele western care regretă că nu toți pistolarii știu să citească.

POET MINOR = Autorul preferat al unui critic literar pedofil.

REGIZOR DE TEATRU = Un fel de conducător auto care consideră că, în funcționarea motorului, primordial este mecanismul de distribuție.

SOLIST VOCAL = Celibatar care cântă sub duș.

STATUIE ECVESTRA = Monument ce reprezintă un domnitor care, la viața lui, a fost un mare armăsar.

TOP-MODEL = Femeie cu un corp perfect care prezintă ultimele creații în materie de dezbrăcăminte.

VERNISAJ = Eveniment la care consumatorii de artă se înfruptă cu lăcomie estetică din tartine și din pișcoturi.

BIBLIODICȚIONAR

ALFABETIZARE = Acțiune care se încheie atunci când un om a învățat toate tastele calculatorului.

BEST-SELLER = Cartea pe care o împrumuți unui prieten și pe care n-o mai vezi înapoi niciodată.

BIBLIOTECĂ = Piesă de mobilier cu multe rafturi pe care sticlele stau înșirate precum cărțile.

CARTE = Un fel de iubită pe care, dacă nu pui mâna, lumea va considera că ești prost.

CITITOR PASIONAT = Bărbat care iubește atât de mult lectura încât a împrumutat și bibliotecara.

FABULIST = Zoolog evoluționist care susține că boii, porcii și măgarii s-au făcut oameni.

INSPIRAȚIE = Act fiziologic prin care poeții își trag în piept consoarele cu ajutorul muzelor.

PRINCEPS = Nașterea primei ediții a unei opere; a patra ediție se numește forceps.

ROMAN-FLUVIU = Ceea ce se obține atunci când un prozator logoreic este mut.

TOM = Degețelul cu care se întorc foile unei cărți de povești pentru adormi femeile copilăroase.

TRATAT = Autor de manuale care posedă asigurare medicală.

TRILOGIE = Logosul pe care-l ține soția atunci când ajungi acasă la trei dimineața.

VOLUMUL ÎNTÂI = Aspectul unui bărbat înainte de căsătorie, adică atunci când volumul său n-avea burtă.

ZICĂTOARE = Femeie devenită proverbială pentru că zice tot timpul ceva.

de Mihai FRUNZĂ

Diverse

Ghinion

Când n-ai noroc, bădie,
Degeaba-ți pui căciulă:
Te-mproașcă pe chelie
Și cucul din pendulă!

Muncă de ocnaș

Umorul e comoara îngropată,
Ce-o scoți muncind cu sapa sau trotilul:
Sunt unii ce-l descoperă pe dată,
Iar alții -răscolesc, în van, sterilul.

Amănuntul esențial

Gândești, privind pe pedestal,
De jos, un armăsar cabrat:
Ca soț, un cal e ideal...
Dar niciodată ca bărbat.

David Valentin

Înotătoare profesioniste

Sirenele-mpânzeau decorul -
Parcări, alei, boscheți, firește -
Din cauză că antrenorul
Era pe jumătate pește.

Comuniști vs capitaliști la cârma țării

Cu economia, frate,
Reușirăm – proști,năuci? -
Noi să-i punem bețe-n roate,
Voi s-o puneți pe butuci.

La pensionarea profesoarei de istorie

Ți-au fost elevii buni amici,
I-ai îndrumat cu glorie;
De-acum, prezența ta aici
A devenit ISTORIE.

Petru-Ioan Gârda

Defrișări

E foarte bună legea care
Hoției pune azi capac
Iar furtul din păduri dispare
Odat cu ultimul copac.

Parlament

Nu-i ușor să-i înțelegi
Doar prin prisma rațiunii
Fiindcă promovează legi
Împotriva națiunii.

București

Se zice-n satul dintre ploi
Că prostu-i prost de dă în gropi
Acuma și deștept de ești
Tot dai în gropi în București.

Corneliu Zeana

Astrologică

Mă întreb, privind la stele,
Singur, noaptea, pe răcoare:
Care-o fi a soacrei mele?
Sper că aia căzătoare!

Frământări

Despre viața de apoi,
De-o fi bună, de-o fi rea...
Ne vom lămuri și noi:
Vom muri și vom vedea!

Liviu Manolache

„Mărul discordiei” – ajuns siglă

Președintele, - n delir,
A mușcat din măr așa
C-a lăsat în urma sa
Mușcătură de... vampir.

Abstenență

De sărbători, la mine - n bloc,
Miroase strașnic a cârlan,
Dar nu pot să mănânc deloc
Că-s lacto... bugetarian.

Șansă

Absolvent..., un campion...,
Etalându -și " aurora",
S-a-ncadrat la un patron:
Este..."mitingist cu ora" .

Ionel Iacob Bencei

Trofeu pescăresc

O preafrumoasă pescăriță
Din standu-alăturat l-ațâță
Și vă pleca pescarul Ghiță,
În plasă, cel puțin... c-o "făță"!

Intenții serioase

Pe fata unui "boss", din cartier,
Atât de tare o iubesc, încât,
Aș fi în stare ca să-i iau, mon cher,
Brățara și lănticul... de la gât!

Tratament eficient

Nevasta a făcut o cură
La băi, în lac, cu apă dură.
De-atunci să vezi -mai mare dragul-
Cum m-altoiește cu ciomagul.

Ion Ruse

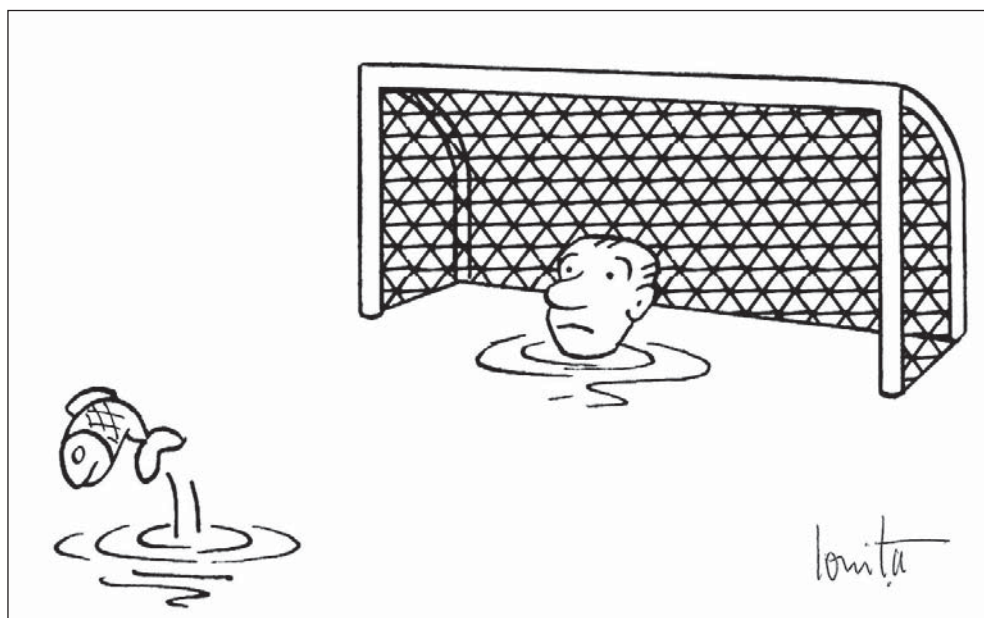
„Meseria e brățară de aur”

Se spune despre meserie,
Că-i aur, prins într-o montură
Și-i singura bijuterie,
Pe care rromii nu o fură!

D'ale ANAF-ului

La sesizare au dispus,
Măsuri concrete și rigide:
Grădina „Zoo” se va-nchide,
Fiindcă-au găsit un leu în plus.

Liviu Kaiter

Frații de peste Prut

Ion Diviza

Detectivul

A descurcat mai multe gHEME
De grave intrigi și probleme,
Dar vrea s-o știe și pe asta:
„Cu cine s-a ncurcat nevasta?”

„Nu cerceta aceste legi”

Și-i spuse-atunca magistratul,
Când el cita volume-ntregi:
De vrei să scape inculpatul,
Nu cerceta aceste legi!

În veacul modificărilor genetice

Mușcând un măr din Europa,
Dar mai știind și cum îl cresc,
Chiar de-o să mă acuze popa,
Mi-i dor de-un... vierme românesc!

Conducătorului iubit

Abil e domnul președinte,
În toate respectând măsura;
El niciodată nu ne minte,
Ci doar când mai deschide gura.

Idilă conjugală

Nevasta-n casă a muncit destul,
Să fie soțiorul ei sătul;
Și a muncit cu-atâta zel, încât
Sătul e astăzi omul până-n gât!

Gheorghe Bălici

Lucrul și libertatea orei de prânz

Suport din greu strânsoarea lesei,
Dar legea-i bună și frumoasă,
Că-mi garantează ora mesei;
Nu și ceva de pus pe masă...

Fiului meu, actualmente student la Iași

Îi dau oricând la fiul meu
Doar câte-un sfert din onorariu,
Ca nu cumva să-i fie greu,
Când va ajunge la salariu...

Conducătorilor noștri

Luptând în fiecare zi
Cu sărăcia, pas cu pas,
S-o-nvingeți v-ar mai trebui
Puținul ce ne-a mai rămas!...

Urmăriturilor mei

O hotărâre cu sigiliu
De-mi scoateți, dură și șocantă,
Și-mi dați arest la domiciliu
Să mă închideți la amantă...

Rugă

Mă rog la domnul președinte
Să am ceva de pus pe-un dinte,
Dar pentru că îl știu ateu,
Mă rog mai mult la Dumnezeu!...

Ștefan Agachi**Oaspete nepoftit**

Mi-a intrat un rus în casă,
Din Siberia geroasă,
L-aș cinsti că nu sunt câne,
Dar mă tem că... va rămâne.

Lui Lenin

În mausoleul tău,
Cred c-o duci destul de bine;
Ai nepoți în Chișinău,
Nu dorești să-i chemi la tine?

După alegeri

Vocea șefului răsună
Răspicat de la tribună:
Bine va trăi poporul...
Eu, nevasta și feciorul.

Comparație

Azi tot mai mulți americani
Ajung la nouăzeci de ani,
Iar moldovenii, la șaizeci,
Se sting prășind sau mor în beci.

Eu și muza

Azi nevasta mă acuză
Că-s un mare fustangiu;
Recunosc, avui o muză,
Altfel cum puteam să scriu!...

Nicolae Mereacre**Asta e**

Îmbrățișând valori creștine,
Am chibzuit mai multe luni,
Cu gând s-alegem oameni buni...
Dar pentru ei nu-s buletine.

O legitate

În țara noastră-am sesizat
O legitate naturală:
Să fii un prost e complicat,
Căci concurența dă năvală.

Unde?

Iritată, lumea azi întreabă:
Unde, oare, trântorii au treabă,
Într-o urbe? Sau poate-ntr-un sat?
Nu! Doar în organele de stat!

Doamnele epigramei românești

Maternală

S-a constatat pe plan intern
Că scade laptele matern
Dar crește-n schimb, pe la cucoane,
Producția de...silicoane.

Constanța Apostol

Cod roșu

Când ploaia de vară ne lasă,
Taifunu-a trecut și e bine,
Dar tună și fulgeră- acasă,
Că soacra e încă la mine.

Mirela Grigore

Retorica politica

Legea s-a votat si...basta,
Banii merg în scoli, spitale,
Anormale-n tara asta
Sunt doar legile normale!

Rodica P. Calotă

Eleganță cu dureri

Pe coloana vertebrală
S-au fomat mai multe ciocuri
Și mă-ndoi ca o spirală...
Mai ales când merg pe tocuri.

Elena Mândru

Culmea tragediei

Toți ai casei plânși și-ncercănați,
Greu fiind de soartă încercați.
Și-n final aflarem și secretul:
Le murise de trei ore ...netul!

Florina Dinescu Dinu

Uneia

Conștiincioasă și de treabă,
Grăsuță dar simpatică,
Și-ar fi dorit să fie slabă...
Dar nu și la gramatică.

Valeria Moroșan

Deșteaptă-te române

Cu produse de pe-afară
Și cu șefi ce te intrigă ,
Dacă plugul tău nu ară ,
Nu visa la mămăligă !

Viorica Găinariu

Despre epigramă

Distinsa fată-i cu pretenții,
Drapată-n rochie de bal,
Dar vezi ascunsele-i intenții,
Când se dezbracă, la final.

Cătălina Orșivski

Loialitatea femeii

De-i iubitoare și cinstită
Vremelnic este fericită;
Dar nici măcar nu bănuiește
Că-n lumea lui... se risipește!

Maria Sturdza-Clopotaru

Centenar M.I. Quintus

În data de 18 Martie 2017, **Mircea Ionescu Quintus** a împlinit frumoasa vârstă de UNA SUTĂ ANI iar prin grija domnilor profesori, Victor Minea și Laurențiu Bădicioiu din Mizil, a apărut un volum omagial de mare valoare, ocazie cu care transmit un “La mulți ani!” seniorului. În numele brașovenilor, îmi permit să redau aici catrenele izvorâte de sub poalele Tâmppei, păstrând ordinea apartenței în volumul omagial. Specific faptul că am păstrat grafia și ortografia fiecărui autor. (n.bun)- Din volumul “Quintus 100%”

Lui M.I. Quintus, la împlinirea unui secol

Știm c-ai fost un Senior,
În Senat, se înțelege
Dar adaug, cu onor...
În catrene ești un rege!

AGA LUCIA-SELENITY, Brașov

Lui M.I. Quintus, la centenar.

Dorință de epigramist

În jocul nostru optimist,
Plăcut și uneori polemic,
De n-o să fiu epigramist,
Măcar s-ajung...”quintusalemic”!

Nae BUNDURI, Brașov

Lui M.I. Quintus, pe 18 Martie 2017, la vârsta de o sută de ani

Azi – la mare jubileu,
Quintus, pe a vieții rută,
L-a-ntrebat pe Dumnezeu:
Doamne, ai să-mi schimbi o sută?

ALEXANDRU GECSE, Brașov

M.I.Q.

Un epigramist sus pus
Și-un ministru foarte cult.
Mi-a plăcut extrem de mult...
Mai ales când l-am tradus.

RICK RITI, Brașov

Domnului M.I. Quintus la 100 de ani

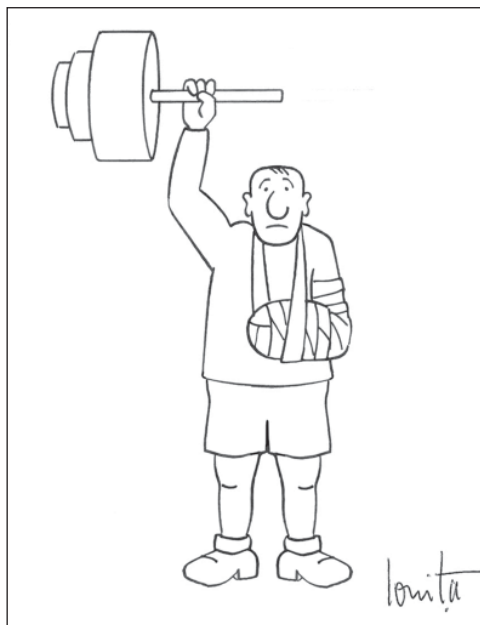
Are vervă, mult talent,
Și îi admirăm ținuta
Însă pare violent...
Omul vrea „să bată sută”.

Gh. CONSTANTINESCU, Brașov

Tăcerea înțeleptului (Maestrului Mircea Ionescu Quintus)

Când a ajuns în vârf de munte,
Ca bradul secular, tot drept;
Padurea toată sta s-asculte,
Tacerea lui... de înțelept!

*Maria STURDZA-CLOPOTARU,
Brașov*

EPIGRAMA ÎN CAREU (2)

(fantezie)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) Purtat pe gât – Ultima ofertă a iernii! – Cântăreț antic elen. 4) A pironi cu privirea – Jumătatea mamei! – Petele din stânga! 5) Stat fără granițe! – Somn nelimitat! – E tot o padină. 6) Semenul nostru din Macedonia – Formația lupilor (pl.). 7) Compromis moral – E un cadou – Puse la rece! 8) Nu-l treci cu vederea – Atingerea fileului – Locul nostru în popor. 9) Tras pe nas – Strânge părul feminin – Zbor agitat al multor insecte. 10) Nins pe margini! – Șacali nord-americani – Asmute câinii la Orșova! 11) ... 12) ...

VERTICAL: 1) ... 2) ... 3) Atacanți în haită – Lucrează pământul – Ros pe margini! 4) Înscrie în poem! – Egal cu zero – Spus la etaj. 5) Bici rusesc – Inima tatei! – Ține loc de trup. 6) Cui bont! – Are sarcina lui – Petele unghiilor. 7) Cântec ascultat în picioare – Document justificativ al cheltuielilor. 8) Rudă apropiată – Spus la răzor – Arbore multisecular (var.). 9) Ton sec! – Schimbă linia – Potrivire poetică. 10) Cea de colo – Stau în arie! – Pion central! – Aripi de albatroși! 11) ... 12) ...

P.S.: Pornind din stânga sus și urmând în spirală traseul rasterat, veți descoperi epigrama cu titlul **“Dorința de pe urmă”** a lui Mircea IONESCU-QUINTUS.

Nelu VASILE – Turburea, Gorj

Plecat-au 7 din UE (R) – Rubrică realizată de **I.I. Bencei****Soției, care șofează**

Privind-o gingașă la geam,
Cândva de dragul ei “muream”;
Azi la volan când o privesc
M-ascund că vreau să mai trăiesc.

Sfatul medicului

Spunea cu vocea lui blajină
Că-un păhărel de vin la cină
E-un leac ce prelungește viața...
De-atunci cinez și dimineața.

Eugen Albu

Colegilor, la înmormântarea mea

Când stați în preajmă la gropar
Și lumea-ncepe să mă plângă,
Vărsați pe mine un pahar...
Dar nu cumva să dați pe lângă !

Dezmințire

Nu-s bețiv (vă jur pe zei)
Cum e bârfa azi la bloc;
Beau ca toți vecinii mei
... la un loc.

Nae Bunduri

Scriitori în pușcărie

„Treaba merge ca pe roate”...
A fi-n zeghe nu-i o dramă;
Mi-au redus o zi jumate
Că am scris o epigramă

Dilemă

Cum să vrea “politichia”
Să salveze România
Cu un Parlament uzat
Și-un Guvern tehnno... ratat ?!

Ionel Iacob Bencei

Cartea

Prezentă-n spații culturale,
În librării, biblioteci,
Ea umple rafturile goale
Dar nu și capetele seci

Profesorul

Un dascăl este un izvor
Curat ca roua-n zori de ziuă,
Ce pare tulburat ușor
Când bat elevii apa-n piuă.

Mihai Moleșag

Definiție

Democrația, plai cu vise,
E-acolo unde, ca răsplată,
Bibliotecile-s închise,
Dar cârciumile, niciodată!

Pastel social

În scumpa noastră țară, România,
Pe care, azi, o vor occidentalii,
Un pic, din an, ne cântă ciocârlia
Și patru ani, întruna...papagalii!

Janet Nică

Onomastică

Soția, chiar de ziua mea,
Curtenitoare cum e ea,
Mi-a dăruit o pălărie
Adăugând: “de cap să-ți fie!”

Soții, după târguieli

Între ale pieței laturi,
Merg scrutând în părți egale,
Doamna - după zarzavaturi,
Domnul - după trufandale

George Petrone

Unei paciente

Atât de mult m-am ocupat
De fizicul domniei tale,
Că pot să am, ca aliat,
Pretenții teritoriale.

Bilanț

Pelerin prin amintire,
Mulțumit de viața-mi sunt,
Că mi-am frânt din fericire
Partea leului... mărunț.

Gheorghe Șchiop

Ion Micuț la cota 70

Ion MICUȚ născut la data de 14.02.1947 în com. Mihăești, jud. Vâlcea. A absolvit liceul în orașul Băile Govora, apoi Facultatea de Drept din Cluj-Napoca. A lucrat ca procuror, în prezent fiind pensionar.

A publicat articole pe teme judiciare, fiind și corespondent voluntar la diferite ziare centrale și locale.

Este membru al Uniunii Epigraמיștilor din România, al Clubului Umoriștilor Vâlceni, al Forumului Cultural Vâlcean, al Societății Culturale „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea.

Scrie cronici literare, recenzii de cărți, eseuri, fiind preocupat

în ultimii ani de literatura epigramistică.

A publicat volumele: Bancomatul cu epigrame (2008), Asaltul epigramelor (2013), Suntem toți cum este lumea (2016).

Premoniții

Guvernanții vor să facă
Pușcării de patru stele
Cu dotări, ca să le placă...
Doar vor sta și ei în ele.

Bucuria viselor

Tace soțu-n cap de masă,
Ca un pește fitofag,
Pune-n schimb picioru-n prag,
Când soția nu-i acasă.

Zgomote supersonice

Mai mulți vecini s-au alarmat,
Că soața-l bate pe bărbat,
Dar tot el cere, blând, iertare...
Când țipă uneori prea tare.

Guvernul dă bani la penitenciare

Când sărăcia îl îndeamnă,
În pușcărie nimerește
Și-acolo vede ce înseamnă,
Cum se trăiește omenește.

Tragedie

Cum într-o curbă pe șosea,
S-a răsturnat un microbuz,
Eu pe șofer o să-l acuz,
De ce-a scăpat doar soacra mea?

La ginecologie

Gravidele stau ca pe jar,
Așteaptă să se interneze;
Țigăncile să nască iar,
Româncele să avorteze.

Maratonul vieții

Dorindu-și soață-n tinerețe,
O viață-ntregă-a căutat-o
Ș-acum ajuns la bătrânețe,
E fericit că n-a gasit-o.

Smurdul rural

Grijulii cu biata babă,
Doi vecini-au dus-o acasă,
Transportând-o cu o roabă,
Ca picat în birt sub masă.

Vinul în epigrame

Rubrică realizată de **Ioan Petru GÂRDA**

În epigrame vinul e personaj principal. Așa cum în vin personajul principal e adevărul. Adevărul e că inspiră, stimulează imaginația, dezleagă limbi, înlătură tabuuri, apropie sexele... dar și dă dureri de cap, mahmureală, dezechilibru... Depinde de calitate, cantitate, calitatea băutorului și de câte altele. Sper că epigramele prezentate aici sunt de calitate și într-o doză potrivită, astfel încât să binedispună și să releve adevăruri până acum necunoscute...

RUGĂ

Mă rog la spiritul divin
Și Celui Sfânt i-aduc ovații:
Pe Dunăre de-o curge vin...
Dă Doamne niște inundații!

NAE BUNDURI

IN VINO VERITAS?

Căutad mereu, cu chin,
Adevărul doar în vin,
L-a aflat, într-un târziu...
În rachiu.

ION DIVIZA

UNOR VITICULTORI LENEȘI

Ocupați mai mult cu somnul,
N-au scos vin s-ajungă, dar
O să-l înmulțească DOMNUL
Cârciumar.

PETRU-IOAN GÂRDA

RURALĂ

Când ruginește, toamna, via,
Culege mândra razachia.
Apoi, când bruma rece cade,
Culege și din birt pe bade!

LAURENȚIU GHIȚĂ

UNEI MIRESE GRĂBITE

Când nunii mari au să te cheme,
Să guști din vinul purpuriu,
Ca să te bucuri e devreme,
Iar să regreti e prea târziu!

MIRCEA IONESCU QUINTUS

De Revelion (după ciorba de potroace)

Fumul gros inundă casa,
Curge vinul în pahare,
Singură acum doar masa
Se mai ține pe picioare.

VASILE LARCO

VÂNĂTOREASCĂ

Înșirând, la o agapă,
Întâmplări de vânătoare,
Toarnă vinul fără apă,
Să nu-nghete prin pahare.

MIHAI MOLEȘAG

VINURILE ROMÂNEȘTI

Faima lor a dat ocoale
Peste nouă mări și țări;
(O afirm pe-această cale
Și-o confirm pe trei cărări!)

GEORGE PETRONE

ȘI ASTĂZI

Și astăzi, ca-n atâtea seri
Când pivnița-i adâncă,
Tăria vinului de ieri
Ne urmărește încă.

PĂSTOREL TEODOREANU

DE GUSTIBUS

Din plăcerile perechi,
Care nu au frontieră,
Aș alege vinul vechi
Și... femeia-n premieră.

CONSTANTIN TUDORACHE

CURICULUM VITAE

N-am bani în bănci, nu-s nici dator,
Trăiesc în bloc, sunt om de rând,
De vinuri fine amator,
Căsătorit. Din când în când...

NICHI URSEI

MEDITAȚIE BACHICĂ

Natura nu greșește niciodată
Și lucru-acesta-l demonstrez ușor:
Nu a făcut nici apa colorată,
Nu a făcut nici vinul incolor.

VASILE VAJOGA

Fețele crizei

În Rai îngerii șomează
Că sunt locuri libere
Iar în Iad se proiectează,
Planuri de extindere.

Prin codrii românești

Când pădurea înverzește,
Pe cărări spre munți pornesc
Și prin codrii întâlnesc
Pădurari vorbind nemțește.

Ion Micuț

Dezlegarea careului rebus: LALOCUINTAME – ANUENIMENIPA – CAP – U – NA
– AED – ATINTI – MA – PE – TA – I – OM – CROV – AROMAN – HAITE – FALIT – DAR
– EC – OPAC – NET – ICI – AER – COC – ROIT – NS – COIOTI – SO – IERARTNIMAIT
– VASTPETSALAM (“La locuința mea de veci / Tot mai aștept să vină-o fată, / Că nu e nimeni
pe poteci / Și am intrare separată”).

Secretar de redacție: George **Zarafu**

Colectivul de redacție: Eugen **Albu**, Corneliu **Berbente**, Corin **Bianu**, Vasile Til **Blidaru**,
Iulian **Bostan**, Grigore **Chitul**, Grigore Marian **Dobreanu**, Gheorghe **Grosu** (București),
Nicolae **Ioniță**, Vasile **Larco**, Leonte **Năstase**, George **Petrone**, Maria **Sturdza-Clopotaru**,
Constantin **Tudorache**, Nichi **Ursei**, Sorin-Gabriel **Vlad**.

Răspunderea pentru materialele publicate revine exclusiv autorilor.

Editura SEMNE

Str. Barbu Delavrancea, nr. 24, Sector 1, București

Tel./fax: 021.318.83.44

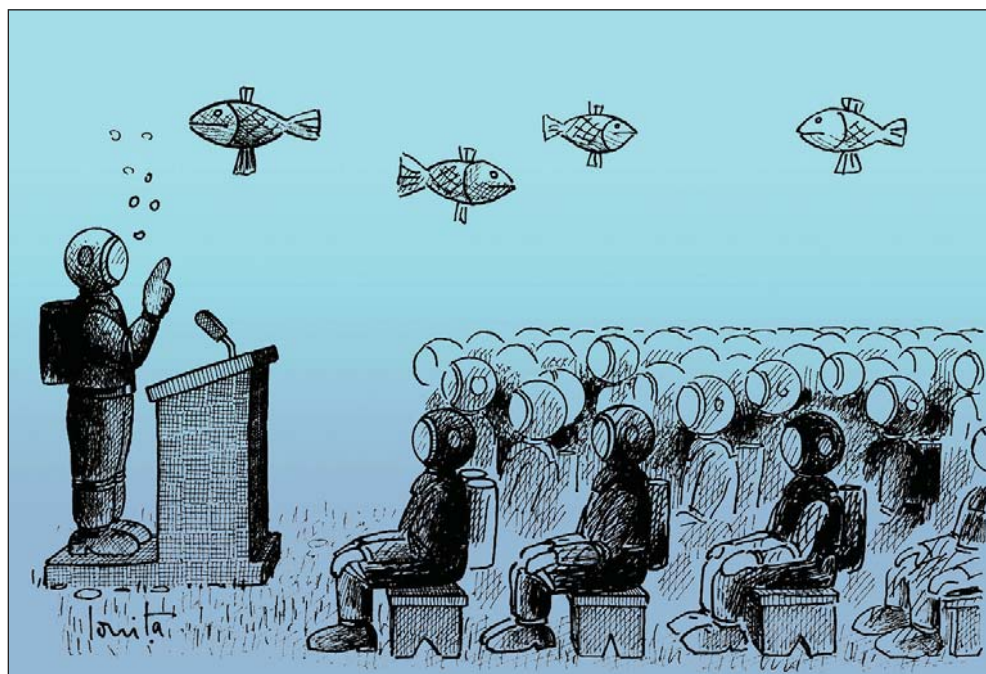
Adresă web: <http://www.semneartemis.ro>

E-mail: office@semneartemis.ro

Difuzare:

Tel./Fax: 021.311.49.36 ; 021.310.74.59

E-mail: difuzare@semneartemis.ro

desene de
Nicolae Ioniță

CEA MAI BUNĂ ALEGERE!

RESTAURANTUL AURORA MAMAIA

Strada nr.16/MAMAIA, Constanta,

Județul Constanta, 90000010184400

Telefon: +40 228 3841314; +40 228 3841315; +40 774 497 534;

Email: nocconstant@gmail.com

contact@restaurant-aurora-mamaia.ro

www.restaurant-aurora-mamaia.ro/

<https://www.facebook.com/RestaurantiAuroraMamaia>

ISSN 2069-3346

9 772069 334006 >